

Ruch Rodzin Nazaretańskich, który powstał w Polsce w latach 80, w krótkim czasie rozpowszechnił się na wszystkich kontynentach. Jego członkowie poszukują drogi radykalnego oddania się Bogu przez Maryję. Idą śladem takich mistrzów duchowości, jak św. Jan od Krzyża, św. Teresa z Avila, św. Teresa od Dzieciątka Jezus. We wspólnocie szczególnie akcentuje się duchowość Nazaretu - naśladowanie Jezusa w Jego ubóstwie i pokorze.

Ruch Rodzin Nazaretańskich został założony w 1985r. w Warszawie przez ks. prof. dr hab. Tadeusza Dajczera (ur. 1931). Powstał on jako owoc jego własnych poszukiwań duchowych i wieloletniej posługi duszpasterskiej w gronie młodzieży studenckiej. Współzałożycielem był ks. dr Andrzej Buczel (1951-1994), profesor Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.

Podstawowym doświadczeniem Wspólnoty jest poszukiwanie drogi radykalnego oddania się Bogu. W życiu ks. Dajczera przełomowym momentem była spowiedź u wielkiego mistyka, włoskiego kapucyna bł. o. Pio (1887-1968). O. Pio pytał ze zdumieniem i wielkim naciskiem swojego penitenta, dlaczego nie chce iść za Bogiem do końca. Był to szok, a zarazem początek poszukiwań drogi do świętości własnej i zgromadzonych potem wokół niego osób. Ks. Dajczera po latach powie, że punktem zwrotnym w życiu duchowym każdego jest zakwestionowanie własnej wiary. Prowadzi to do odkrycia, że dar czystej wiary jest widzeniem świata innym niż potocznie. Uczestnikom pierwszym rekolekcji, które odbyły się w Zakopanem po osobistym nawróceniu założyciela, mówił on, że w świetle takiej wiary każde wydarzenie w życiu ma niezwykle głęboki sens, gdyż jest przejściem Boga i Jego wezwaniem skierowanym do człowieka.

Istotą charyzmatu Wspólnoty jest dążenie do komunii osobowej z Chrystusem Odkupicielem, co określa „Akt całkowitego oddania się na służbę Chrystusowi w Jego świętym Kościele”. Komunia ta oznacza miłowanie Boga i ludzi miłością Chrystusa. W Ruchu szczególnie akcentuje się naśladowanie Jezusa w Jego ubóstwie i pokorze. Droga do świętości podejmowana przez członków Ruchu opiera się na duchowości św. Jana od Krzyża, św. Teresy z Avila, św. Teresy z Lisieux i św. Maksymiliana Marii Kolbego. Droga ta nawiązuje do tego, co Jan Paweł II określił później mianem „nowej ewangelizacji”. Charyzmat Ruchu posiada także rys maryjny. Maryjność jest rozumiana zarówno chrystocentrycznie, jak i eklezjalnie. Matka Boża dla członków Ruchu jest Matką Kościoła, dlatego zawierają się Jej na wzór świętego Jana Apostoła, co znajduje wyraz w składanym „Akcie oddania się Matce Bożej na wyłączną służbę Kościołowi”.

Ruch szybko się rozwija - w ciągu dwóch lat ód chwili formalnego założenia rozprzestrzenił się na terenie Polski. Począwszy od 1987 r. powstają wspólnoty zagraniczne, najpierw we Francji (pod nazwą: „Les Communauté de la Sante Famille”), Hiszpanii, Portugalii, rok później - w Anglii, Holandii i Niemczech. W 1989 r. dzieło zawiązało się w Ameryce Południowej i Północnej, najpierw w Meksyku, Kolumbii, Argentynie, Brazylii, Wenezueli, następnie w USA i Kanadzie, a z także na Kubie. W latach 90 Ruch dotarł do Włoszech, Austrii, Belgii, na Węgry, Białoruś, Litwę, Łotwę, Ukrainę, Słowację i Czechy. W 1994 r. powstały wspólnoty w Nowej Zelandii i Zambii, dwa lata później na Filipinach, w Australii i Indiach. Obecnie Ruch istnieje w kilkudziesięciu krajach na wszystkich kontynentach.

Członkowie Ruchu biorą udział w cotygodniowych spotkaniach formacyjnych w zespołach parafialnych, które obejmują grupy dziecięce, młodzieży gimnazjalnej i licealnej, studentów, narzeczonych, młode małżeństwa, dorosłych, nauczycieli, lekarzy, artystów, prawników, Istnieją też wspólnoty niepełnosprawnych, więźniów, grupy misyjne, i in.

Spotkania te służą pogłębianiu życia duchowego. Oprócz tego istotnym elementem formacyjnym jest częste uczestnictwo we Mszy św., adoracja Najświętszego Sakramentu, a także praktyka medytacji, lectio divina oraz lektura duchowa.

Ważną rolę w formacji członków odgrywają rekolekcje adwentowe i wielkopostne oraz okresowo organizowane dni skupienia. W lecie i zimą odbywają się trwające kilkanaście dni rekolekcje formacyjne, których tematem są wybrane zagadnienia z zakresu życia wewnętrznego, teologii i etyki małżeństwa i rodziny oraz refleksja nad wypowiedziami Urzędu Nauczycielskiego Kościoła.

W zakresie formacji intelektualnej część członków Ruchu pogłębia swą wiedzę religijną na dziennych lub zaocznych studiach teologicznych, kursach katechetycznych, w studium biblijnym lub życia wewnętrznego.

W ramach aktualnej posługi apostolskiej Kościoła Ruch Rodzin Nazaretańskich włącza się w papieski program nowej ewangelizacji. Członkowie Ruchu dążą do budzenia pragnienia świętości w swoich własnych środowiskach. Jednym z głównych celów Ruchu jest ewangelizacja rodziny. Zmierza on do formowania takich postaw, dzięki którym ideały rodziny chrześcijańskiej stawałyby się czytelne i bliskie szerokim kręgom współczesnego

społeczeństwa.

Apostolskie zaangażowanie członków Ruchu jest ukierunkowane na najbliższe środowisko parafialne. Współpracując z proboszczem starają się oni, obok uczestnictwa w spotkaniach o charakterze modlitewnym, aktywnie odpowiadać na aktualne potrzeby parafii. Dotyczy to zwłaszcza: umacniania życia religijnego małżonków, organizacji pomocy w wychowaniu dzieci, tworzenia oparcia materialnego dla rodzin dotkniętych nieszczęściem, stwarzania warunków do pogłębionej formacji religijnej dzieci i młodzieży, a także upowszechniania nauczania Kościoła w zakresie etyki małżeńskiej i rodzinnej. Ponadto członkowie Ruchu włączają się w poradnictwo rodzinne, działalność charytatywną na rzecz biednych i chorych, prowadzą katechezy, uczestniczą w służbie liturgicznej, są zaangażowani w pomoc Kościołowi na Wschodzie i na misjach, pracują w szkolnictwie katolickim i biorą udział w życiu społecznym.

Na świecie jest ponad 40 tys. członków i około 200 tys. sympatyków Ruchu. W Ameryce Północnej i Południowej – 20 tys. członków i 120 tys. sympatyków, w Azji – 1,5 tys. członków i 18 tys. sympatyków, w Europie (poza Polską) – 2,9 tys. członków i 21 tys. sympatyków, w Australii i Oceanii – 80 tys. członków i 150 sympatyków, w Afryce 100 członków i 1000 sympatyków. W Polsce Ruch liczy 15,6 tys. członków i 40 tys. sympatyków.

W Parafii św. Brata Alberta

Odpowiedzialny: ks. proboszcz Miłosław Żur

Animator: Krzysztof Jędruszczak

Spotkania w każdy czwartek po mszy godz. 18:30

